

Τα Ιερατικά πάθη και η θεραπεία τους στην Ιερατική σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Η Δ΄ Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, για το τρέχον Εκκλησιαστικό έτος, πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, υπό την προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου. Ομιλητής ήταν ο Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, με θέμα: «Οι ασθένειες της Ιερατικής ψυχής και η θεραπεία τους».

Αρχικώς ο Σεβ. κ. Ιγνάτιος καλωσόρισε τον προσκεκλημένο Ιεράρχη, τον ευχαρίστησε για τον κόπο στον οποίο υποβλήθηκε και αναφέρθηκε στους στενούς

δεσμούς του με την τοπική μας Εκκλησία. Ακολούθως, ο Μητροπολίτης Δημητριάδος αναφέρθηκε στο πρόσφατο ταξίδι του στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Εσθονίας, προκειμένου να συμμετάσχει στην Χειροτονία του Επισκόπου Χααψάλου κ. Δαμασκηνού, Φιλανδού στην καταγωγή, ο οποίος ανήκε στην αδελφότητα της Ιεράς Μονής Ξενοφώντος Αγίου Όρους.

Την Χειροτονία του νέου Επισκόπου τέλεσε ο Σεβ. Μητροπολίτης **Ταλίν** & Πάσης Εσθονίας κ. Στέφανος και συμμετείχαν ο εκπρόσωπος του Οικουμενικού Θρόνου Σεβ. Μητροπολίτης **Σμύρνης** κ. Βαρθολομαίος, οι Ιεράρχες του Οικουμενικού Πατριαρχείου **Ελβετίας** κ. Μάξιμος και **Σουηδίας** κ. Κλεόπας, ενώ εκ μέρους της Εκκλησίας της Ελλάδος, εκτός του Ποιμενάρχου μας, συμμετείχαν οι Σεβ. Μητροπολίτες **Σιδηροκάστρου** κ. Μακάριος, **Εδέσσης**, Πέλλης & Αλμωπίας κ. Ιωήλ και **Περιστερίου** κ. Γρηγόριος.

Από την μεριά του, ο Σεβ. κ. Ιουστίνος, εξέφρασε την μεγάλη χαρά του για την παρουσία του στην Μητρόπολή του και κατέθεσε τον βαθύ σεβασμό του προς το πρόσωπο του Ποιμενάρχου μας, με τον οποίο συμμετέχουν στις εργασίες της φετινής Δ.Ι.Σ.

Ο Μητροπολίτης **Νέας Κρήνης & Καλαμαριάς** τόνισε ότι η Ιερωσύνη είναι η υπέρτατη δωρεά του Θεού προς τον άνθρωπο, διότι δι' αυτής παρέχεται η ζωή και η αιωνιότητα. Δεν πρόκειται για χάρισμα εξουσίας ή διαχείρισης των ανθρώπινων συναισθημάτων. Ο Ιερέυς είναι οικονόμος των Μυστηρίων του Θεού και διάκονος των ανθρώπων. Ενίοτε, όμως, η Ιερωσύνη μετατρέπεται σε βρόγχο και καταναγκαστικό έργο. Αυτό συμβαίνει όταν επηρεαζόμαστε από το ασυνείδητο, έναν χώρο σκοτεινό, όπου τοποθετούμε όσα θέλουμε να αποφύγουμε. Το ασυνείδητο ελέγχει την καρδιά μας και θεραπεύεται μόνο με την Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Αυτό ζωοποιεί μυστικώς και θεραπεύει, ενώ εκδιώκεται από τα πάθη μας, που διακρίνονται από την αμετανοησία και την Θεομπαιξία. Γι' αυτό, απαιτείται ειλικρινής σχέση με τον Θεό, να αναγνωρίζουμε τα λάθη – πάθη μας, να παλεύουμε μαζί τους και να τα καταθέτουμε στον Πνευματικό μας.

Τα πάθη που χαρακτηρίζουν την ιερατική ψυχή

Ακολουθώντας, ο κ. Ιουστίνος κατέγραψε μια σειρά από πάθη που χαρακτηρίζουν την ιερατική ψυχή:

Ακηδία: Είναι η πνευματική αφροντισιά και νωθρότητα για την πνευματική εργασία, η αδιαφορία για τον εσωτερικό μας κόσμο. Προκύπτει όταν απουσιάζει η προσευχή, η μελέτη και οδηγεί στην πνευματική ξηρασία,. Αντιθέτως, η φροντίδα για την πνευματική ζωή, ανανεώνει την Ιερωσύνη μας.

Αθυμία: είναι η μελαγχολία, που μπορεί να οδηγήσει στην κατάθλιψη. Νομίζουμε ότι αποτύχαμε ενώπιον του Θεού και της Εκκλησίας. Είναι καρπός της απουσίας του Αγίου Πνεύματος από την ζωή μας.

Απελπισία: Οδηγεί σε τραγικές επιλογές. Είναι η μεγαλύτερη παγίδα του

Διαβόλου, που οδηγεί σε δρόμους χωρίς επιστροφή.

Αγνωσία: Είναι η μη γνώση του Θεού. Ενίοτε ζούμε την Ιερωσύνη μας ως άγνωστοι Θεού. Μιλούμε για τον Θεό, ενώ δεν Τον γνωρίζουμε, δεν πολυπιστεύουμε σ' Αυτόν, διότι δεν έχουμε εμπειρία Θεού μέσα μας. Έτσι, ο λόγος μας γίνεται ξύλινος και αδιάφορος για τους ανθρώπους.

Ο Σεβ. κ. Ιουστίνος παρατήρησε ότι τα ως άνω ιερατικά πάθη οδηγούν και σε άλλα, εξίσου επικίνδυνα:

Φιλαυτία: Στην θέση του Θεού βάζουμε τον εαυτό μας. Όλα κινούνται γύρω μας. Το «εγώ» μας καταλαμβάνει όλη την ιερατική μας διακονία.

Φιλαργυρία: Μαραζώνει την ιερατική ψυχή. Δεν βλέπουμε τον άνθρωπο στα μάτια και στην καρδιά, αλλά στα χέρια. Έτσι, όμως, καταστρέφεται η σχέση.

Φιληδονία: Στον ιερατικό κόσμο έχει πάρει απρόβλεπτες διαστάσεις. Η αμαρτία, πλέον, είναι εύκολα προσβάσιμη και οι προκλήσεις πολλές. Πρόκειται για έργο Θεομπαιξίας. Είναι ύβρις ενώπιον του Θεού.

Φιλαρχία – Φιλοδοξία: Νομίζουμε ότι αποκτούμε αξία και εξουσία. Έτσι, γίνεται αυτοσκοπός η εξέλιξή μας μέσα στην Εκκλησία και η επιβολή μας στους συνεφημερίους και συνεργάτες μας. Οδηγεί στην ακύρωση του Ευαγγελίου, που διδάσκει ταπείνωση, έλεος και αγάπη.

Καταλήγοντας ο ομιλητής ζήτησε να μην απογοητευτούμε. Το **πρόβλημα δεν είναι οι αμαρτίες μας, αλλά το αν θέλουμε να είμαστε με τον Θεό**. Αυτή πρέπει να είναι η αγωνία μας. Γι' αυτό, κάλεσε να έχουμε στην ζωή μας τον Χριστό, να ζει το φως του Χριστού στην καρδιά μας και έτσι τα πάθη μας θα χαλιναγωγούνται.

Ακολούθησε πολύ ενδιαφέρων διάλογος και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ιγνάτιο.

